

9. WYROK

3.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2020r.

10. Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak (spr.)

Sędziowie: Sędzia Dorota Biernikowicz

Ławnicy: Anna Graczyk, Maria Sowińska, Alina Biegańska

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Górecka

11. przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz - Północ w Bydgoszczy Łukasza Nawrockiego

12. po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 3 i 22 czerwca oraz 27 sierpnia 2020r.

13. sprawy K. D. (1), syna E. i M. z domu D., urodzonego w dniu (...) w B.

14. oskarżonego o to, że:

w godzinach wieczornych 13 lipca 2019r. około godziny 22:00 w B. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), zażądał od B. P. wydania pieniędzy, a następnie, po odmowie wydania pieniędzy przez pokrzywdzoną, działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia, wielokrotnie uderzał B. P. pięścią, a także kopał ją po całym ciele, a także uderzał głowę pokrzywdzonej drzwiami, w wyniku czego spowodował liczne uszkodzenia ciała: w postaci złamania mostka, obustronnego złamania żeber w odcinkach przednich, złamania kręgosłupa w odcinku szyjnym i piersiowym, licznych zasinień. a także otarcia naskórka zlokalizowane na całym ciele, w szczególności na twarzy, kończynach górnych w górnej części ud. a także na klatce piersiowej, licznych obrażeń wewnętrznych, których następstwem była śmierć B. P., a następnie zabrał w celu przywłaszczenia z mieszkania pieniądze w postaci 176 USD oraz 1.000 złotych, czym działał na szkodę I. P.

tj. o czyn z art.148§2 pkt 2 k.k. w zw. z art.280§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

1) Oskarżonego uznaje za winnego tego, że w dniu 13 lipca 2019r. około godziny 22:00 w B. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), zażądał od B. P. wydania pieniędzy, a następnie, po odmowie wydania pieniędzy przez pokrzywdzoną, działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia, ze szczególnym okrucieństwem oraz w związku z rozbojem dokonał zabójstwa B. P. w ten sposób, że wielokrotnie uderzał ją pięściami, kopał po całym ciele, uciskał na klatkę piersiową, uderzał głowę pokrzywdzonej drzwiami, w wyniku czego spowodował u niej liczne uszkodzenia ciała w postaci złamania mostka, obustronnego złamania żeber w odcinkach przednich, złamania kręgosłupa w odcinku szyjnym i piersiowym, licznych zasinień, a także otarcia naskórka zlokalizowane na całym ciele, w szczególności na twarzy, kończynach górnych w górnej części ud, a także na klatce piersiowej oraz liczne obrażeń wewnętrzne, których to obrażeń ciała następstwem była śmierć B. P., a jednocześnie zabrał z mieszkania w celu przywłaszczenia pieniądze w postaci 176 USD oraz 1.000 złotych, czym działał na szkodę I. P. tj. winnego zbrodni art.148§2 pkt 1 i 2 k.k. w zw. z art.280§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za to na podstawie art.148§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierza mu karę 25 (dwudziestu pięciu) lat pozbawienia wolności.

2) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres pozbawienia wolności w sprawie od godziny 2:40 dnia 14 lipca 2019r. i nadal.

3) Na podstawie art.46§1 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej I. P. tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych

4) Na podstawie art.624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

SSO Tomasz Borowczak SSO Dorota Biernikowicz

Anna Graczyk Maria Sowińska Alina Biegańska

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 2 września 2020r.	Sygnatura akt	III K 81/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. D. (1)	<p><u>Czyn przypisany:</u> w dniu 13 lipca 2019r. około godziny 22:00 w B. przy ul. (...) w mieszkaniu nr (...), oskarżony K. D. (1) zażądał od B. P. wydania pieniędzy, a następnie, po odmowie wydania pieniędzy przez pokrzywdzoną, działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia, ze szczególnym okrucieństwem oraz w związku z rozbojem dokonał zabójstwa B. P. w ten sposób, że wielokrotnie uderzał ją pięściami, kopał po całym ciele, uciskał na klatkę piersiową, uderzał głowę pokrzywdzonej drzwiami, w wyniku czego spowodował u niej liczne uszkodzenia ciała w postaci złamania mostka, obustronnego złamania żeber w odcinkach przednich, złamania kręgosłupa w odcinku szyjnym i piersiowym, licznych zasinień, a także otarcia naskórka zlokalizowane na całym ciele, w szczególności na twarzy, kończynach górnych w górnej części ud, a także na klatce piersiowej oraz liczne obrażeń wewnętrzne, których to obrażeń ciała następstwem była śmierć B. P., a jednocześnie zabrał z mieszkania w celu przywłaszczenia pieniądze</p>	

		<p>w postaci 176 USD oraz 1.000 złotych, czym działał na szkodę I. P. - wypełniając w ten sposób znamiona zbrodni z art.148§2 pkt 1 i 2 k.k. w zw. z art.280§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W lipcu 2019r. oskarżony K. D. (1) zamieszkiwał wspólnie z babcią D. D. (1) i dziadkiem K. D. (2) w mieszkaniu nr (...) położonym przy ul. (...) w B.. D. D. (1) na podstawie postanowienia z dnia 27 lutego 2004r. (sygn. akt: VI Nsm 81/03) pełniła dla K. D. (1) funkcję jego opiekuna prawnego i rodziny zastępczej w związku z pozbawieniem jego matki M. B. władzy rodzicielskiej.</p> <p>Z uwagi na niewykonywanie obowiązku szkolnego, K. D. (1) w dniu 31 grudnia 2017r. został umieszczony w Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym w D.. Uzyskawszy przepustkę z placówki wychowawczej, K. D. (1) od dnia 14 czerwca 2019r. przebywał u swoich dziadków w B..</p> <p>K. D. (1) od wczesnego dzieciństwa utrzymywał relacje towarzyskie z mieszkającymi po sąsiedzku B. P. i jej córką I. P.. B. P.</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. D. (1)</p>	<p>k.793-797 w zw. z k.73-78, 84-86, 93-93v, 431-433</p>	

<p>traktowała K. D. (1) jak wnuka, niejednokrotnie przekazując mu w ramach kieszonkowego kwoty w wysokości 10-20 złotych.</p> <p>W dniu 13 lipca 2019r. w godzinach popołudniowych K. D. (1) udał się do mieszkania B. P. oznaczonego nr 19 celem podłączenia przewodu komputerowego, o zakupienie którego wcześniej poprosiła go I. P.. Następnie K. D. (1) spotkał się ze swoimi znajomymi, m.in. z M. O. i A. D. na boisku położonym przy Szkole Podstawowej nr (...) w B.. W trakcie spotkania K. D. (1) spożywał alkohol w postaci piwa. Około godziny 16:30 I. P. udała się natomiast taksówką na wcześniej umówione spotkanie ze swoją znajomą.</p>			
zeznania świadka I. P.	k.797-799 w zw. z k.10-11, 317-318, 767		
zeznania świadka M. O.	k.351-353		
zeznania świadka A. D.	k.355-356		
zeznania świadka A. R. (1)	k. 358-360		
odpis postanowienia wydanego w sprawie VI Nsm 81/03	k. 521		
protokół oględzin zapisu z monitoringu wraz z płytami	k. 364-368		

<p>Okolo godziny 22:00 dnia 13 lipca 2019r. K. D. (1) ponownie udał się do mieszkania (...) -letniej B. P.. Podczas rozmowy oskarżony zażądał od B. P. pieniędzy, jednak ta odmówiła ich wydania. Wówczas K. D. (1) działając z bezpośrednim zamiarem pozbawienia życia B. P., zaatakował swoją sąsiadkę, uderzając ją w twarz, co spowodowało utratę przez nią równowagi i upadek. Po otrzymaniu ciosu B. P. prosiła K. D. (1), aby ten zostawił ją w spokoju, tłumacząc przy tym, iż nie posiada pieniędzy, które mogłaby mu przekazać. K. D. (1) w odpowiedzi na te słowa B. P. przesunął ją bliżej znajdującego się po lewej stronie tapczanu, a następnie zaczął wielokrotnie uderzać ją pięściami po twarzy i głowie, wielokrotnie kopać ją po całym ciele, a także dusić. Następnie K. D. (1) dokonał penetracji mieszkania B. P., zabierając w celu przywłaszczenia odnalezione w sąsiednim pokoju pieniądze w postaci 176 USD oraz 1.000 złotych. Po splądrowaniu mieszkania K. D. (1) wrócił do pokoju, w którym leżała B. P. i zobaczył, iż ta próbuje się podnieść. Wówczas K. D. (1) ponownie zaatakował B. P., wielokrotnie uderzając jej głowę drzwiami oraz pięściami, a także kopiąc</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. D. (1)</p>	<p>k.793-797 w zw. z k. 73-78, 84-86, 93-93v, 431-433</p>	
---	--	---	--

<p>ją po całym ciele. W trakcie zdarzenia koszula nocna, w którą była ubrana B. P., uległa rozdarciu, a K. D. (1) ściągnął z pokrzywdzonej ubranie, położył koszulę nocną na ławie i pozostawił ciało pokrzywdzonej nagie. Na klatce piersiowej B. P., K. D. (1) pozostawił różaniec, a po umyciu rąk w łazience, opuścił jej mieszkanie, zabierając ze sobą zrabowane pieniądze.</p>			
<p>protokoły oględzin i materiały pogładowe</p>	<p>k.33-37, 96-97, 322-323; k. 123-170, 171-180, 264-274, 324-334</p>		
<p>Zachowanie K. D. (1) spowodowało u B. P. liczne obrażenia ciała w postaci złamania mostka, obustronnego złamania żeber w odcinkach przednich, złamania kręgosłupa w odcinku szyjnym i piersiowym, licznych zasinień, a także otarć naskórka zlokalizowanych na całym ciele, w szczególności na twarzy (na całej powierzchni twarzy, na czole, na grzbietowej powierzchni nosa, na powiekach obydwu oczu, na prawym policzku, na pograniczu lewego policzka i lewej okolicy skroniowej, na tylnej powierzchni lewej małżowiny usznej, w obrębie czerwieni wargowej, na górnej części szyi), kończynach górnych, w górnej części ud oraz na</p>	<p>materiał pogładowy</p>	<p>k.102-122, 233-257</p>	

klatce piersiowej (w tym również na powierzchni jamy brzusznej), a także licznych obrażeń wewnętrznych, których następstwem była śmierć B. P.. Powołany w sprawie biegły z zakresu medycyny sądowej lek. med. D. Z. stwierdził, iż bezpośrednią przyczyną zgonu B. P. był wstrząs w przebiegu następstw urazu wielonarządowego. Badania pośmiertne B. P. ujawniły m.in. poprzeczne złamanie mostka i obustronne złamanie żeber (po stronie lewej z uszkodzeniami opłucnej ściennej), złamanie kręgosłupa w odcinku szyjnym i piersiowym bez przerwania ciągłości rdzenia kręgowego, świeże ubytki zębów górnych z obecnością jednego z nich w świetle prawego oskrzela głównego, jak również cechy śmierci z wykrwawienia w postaci średnio obfitych plam opadowych, bladeści powłok i części narządów wewnętrznych. Obecność wybroczyn podspojówkowych, podbiegnięć krwawych w mięśniach szyi, złamań mostka i żeber oraz obecności krwi i ciała obcego (zęba) w drogach oddechowych wskazuje, że w genezie prowadzącego do zgonu wstrząsu pourazowego istotne znaczenie miało duszenie gwałtowne w mechanizmie mechanicznego ucisku

na struktury szyi i klatki piersiowej oraz zatkanie dróg oddechowych. Z sąduwo-lekarskiego punktu widzenia należy wnioskować, że pomiędzy obrażeniami odniesionymi przez B. P. wskutek jej pobicia, a jej zgonem zachodzi bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy. Uzyskane natomiast wyniki badań chemicznych krwi na zawartość alkoholu etylowego pozwalają na przyjęcie, iż B. P. w chwili zgonu była trzeźwa.

Materiał dowodowy nie pozwalał na ustalenie dokładnej liczby ciosów zadanych przez oskarżonego pokrzywdzonej – było tych ciosów kilkadziesiąt (biegły określił ich liczbę na +/- 50) i były one zadawane pokrzywdzonej z dużą siłą (co potwierdza utrata zębów, uszkodzenie położonej głęboko w ciele człowieka kreski jelit oraz trzykrotne złamanie kręgosłupa, przy czym wszystkie obrażenia zostały odniesione przez B. P. w trakcie jednego zdarzenia, zaś ilość ciosów świadczy o tym, że „proces” ich zadawania trwał kilkanaście minut.

opinia sąduwo-lekarska biegłego D. Z.

k.622-624 oraz k.853-854

<p>sprawozdanie z badania na zawartość alkoholu etylowego</p>	<p>k. 624</p>		
<p>K. D. (1) opuściwszy mieszkanie B. P. udał się do swojej babci D. D. (1) mieszkającej pod nr 21, gdzie wziął kąpiel i zmienił ubrania.</p> <p>B. P. została znaleziona przez swoją córkę I. P., która około godziny 23:30 wróciła do swojego miejsca zamieszkania. I. P. zaniepokoił fakt, iż drzwi wejściowe do mieszkania nie były zamknięte na klucz, zaś drzwi od poszczególnych pokoi były pozamykane pomimo tego, iż zawsze były otwarte. Po wejściu do dużego pokoju i zapaleniu światła I. P. zobaczyła nagie ciało swojej matki B. P. leżące na podłodze z widocznymi licznymi obrażeniami, w szczególności na twarzy oraz głowie. Na klatce piersiowej kobieta miała położony różaniec, zaś na ławie po prawej stronie leżała jej zakrwawiona koszula nocna. I. P. ujawniła też w mieszkaniu liczne ślady krwi oraz nieporządek wskazujący na jego przeszukiwanie w celu znalezienia wartościowych przedmiotów. I. P. zauważyła w szczególności puste woreczki, w których jej matka przechowywała pieniądze, jak również skórzaną saszetkę, z której</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. D. (1)</p>	<p>k. 793-797 w zw. z k. 73-78, 84-86, 93-93v, 431-433</p>	

również wyjęte zostały pieniądze. O zaistniałej sytuacji I. P. powiadomiła organy ścigania oraz sąsiadkę D. D. (1). Przebywający wówczas w mieszkaniu o nr (...) K. D. (1) słysząc rozmowę D. D. (1) z I. P. pośpiesznie je opuścił twierdząc, że „za chwilę wszystko będzie na niego”. K. D. (1) udał się do swojej matki M. B. mieszkającej na osiedlu przy ul. (...) w B.. Wizytę K. D. (1) u M. B. zarejestrowały kamery osiedlowego monitoringu. Następnie K. D. (1) udał się do Urzędu Poczтового położonego przy ul. (...) w B., w którym dyżur pełniła R. J.. Oskarżony wymienił tam zabrane z mieszkania B. P. pieniądze w postaci 176 USD na 654,72 złote. Po krótkiej rozmowie z R. J., K. D. (1) wrzucił do znajdującej się przy stanowisku pocztowym puszki Fundacji (...) kwotę 150 złotych, a następnie udał się z powrotem do mieszkania swojej babci D. D. (1), gdzie o godzinie 2:40 został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji.

Badanie stanu trzeźwości przeprowadzone względem K. D. (1) wykazało obecność alkoholu etylowego w wydychanym przez niego powietrzu na poziomie 0,28 mg/l (godzina 2:51 dnia 14 lipca 2019r.) i 0,37

<p>mg/l (godzina 2:52 dnia 14 lipca 2019r.).</p> <p>W organizmie K. D. (1) nie ujawniono środków odurzających, ani substancji psychotropowych.</p> <p>Funkcjonariusze Policji ujawnili przy K. D. (1) pieniądze w łącznej wysokości 2.465,13 złotych oraz dowód kupna-sprzedaży walut obcych nr (...) zrealizowany o godzinie 2:07 dnia 14 lipca 2019r..</p> <p>Na ciele K. D. (1) ujawniono w trakcie badania przeprowadzonego w dniu 14 lipca 2019r. świeże, powierzchowne ślady uszkodzeń w postaci otarć naskórka okolicy stawu międzypaliczkowego kciuka prawego oraz stłuczenia tkanek (krwiak podskórny) okolicy podoczodołowej lewej, które powstały w przeciągu kilkunastu godzin od badania. Z kolei na zabezpieczonej od K. D. (1) odzieży ujawniono ślady krwi B. P..</p>			
<p>zeznania świadka I. P.</p>	<p>k. 797-799 w zw. z k. 10-11, 317-318, 767</p>		
<p>zeznania świadka R. J.</p>	<p>k. 44-46</p>		
<p>protokół badania stanu trzeźwości</p>	<p>k. 8</p>		

protokół użycia testera narkotykowego	k. 51		
protokół przeszukania oskarżonego i jego odzieży	k. 13-15		
dowód kupna-sprzedaży walut obcych nr (...)	k. 43		
notatka urzędowa z otworzenia zapisu monitoringu	k. 58		
protokół oględzin	k. 261-263		
materiał poglądowy	k. 275		
opinia sądowo-lekarska	k.344-346 i 853-854		
opinie z kryminalistycznych badań biologii i genetyki sądowej	k.370-381, 382-395		
K. D. (1) nie jest osobą chorą psychicznie, ani upośledzoną umysłowo. Powołani w sprawie biegli z zakresu psychologii i psychiatrii ujawnili u niego nieprawidłowo kształtującą się osobowość. K. D. (1) in tempore criminis miał w pełni zachowaną zdolność zarówno rozpoznania znaczenia czynu, jak i pokierowania swoim zachowaniem. W jego przypadku nie zaistniały warunki opisane w art. 31 § 1 k.k., ani w art. 31 § 2 k.k. Osobowość nieprawidłowa nie jest chorobą psychiczną, ponieważ stanowi jedynie konstrukt	opinia sądowo-psychiatryczna	k. 597-598 oraz k.807-808	

<p>osobowościowy charakteryzujący się obniżonym krytycyzmem wobec własnych zachowań i brakiem poczucia odpowiedzialności za swoje czyny. W ocenie biegłych rodzaj osobowości oskarżonego predysponuje do wchodzenia w konflikt z prawem.</p>			
<p>K. D. (1) już na etapie edukacji wczesnoszkolnej (klasy I – III szkoły podstawowej) dał się poznać jako osoba skłonna do zachowań impulsywnych i nieadekwatnych reakcji emocjonalnych. Zdarzało się, że konflikty z rówieśnikami rozwiązywał za pomocą siły, a w obecności nauczycieli łamał zasady kulturalnego zachowania się. Stopniowo coraz częściej miał on problem z opanowaniem swoich emocji, starając się głośnym zachowaniem zwrócić na siebie uwagę. Pomimo znajomości zasad bezpiecznego zachowania się podczas zajęć i zabaw nie zawsze ich przestrzegał. Niejednokrotnie komentował wypowiedzi nauczycieli i rówieśników. Pierwsze poważne problemy wychowawcze pojawiły się po stronie K. D. (1) na etapie IV klasy szkoły podstawowej. K. D. (1) zaczął być wulgarny zarówno</p>	<p>zeznania świadka S. C.</p>	<p>k. 305-307, 774-776</p>	

wobec rówieśników, jak i nauczycieli. Coraz częściej przeskadzał w prowadzeniu lekcji (głośne rozmowy, komentarze, chodzenie po klasie, wchodzenie pod ławkę), ignorując przy tym kierowane pod jego adresem upomnienia. Nadto, manifestując swoje niezadowolenie, kopał w tornister, bądź krzesło, jak również uderzał głową w ścianę. W stosunku do swoich rówieśników coraz częściej był agresywny, stosując wobec nich również przemoc fizyczną. Powyższe zachowania spowodowały nie tylko wystawienie K. D. (1) oceny nagannej z zachowania, ale przede wszystkim zainicjowanie przeciwko niemu dwóch spraw przed sądem dla nieletnich o sygnaturach V Nmo 12/13 i V Npw 424/12. Od 2012r. K. D. (1) pozostawał pod systematyczną opieką (...) w B. z uwagi na zaburzenia zachowania i emocji, trudności szkolne i nieprawidłowo kształtującą się osobowość. W stosunku do K. D. (1) wdrożono farmakoterapię. W ramach opinii R. O. D. K. przy Sądzie Okręgowym w B. z dnia 11 lipca 2013r. sporządzonej w stosunku do 11-letniego wówczas K. D. (1) nie stwierdzono oznak demoralizacji, jednak zwrócono uwagę na ujawnione zaburzenia

zachowania z trudnościami w zakresie prawidłowej kontroli emocji i osłabionego krytycyzmu w stosunku do własnego zachowania. Zalecono indywidualizację opieki pedagogicznej na terenie szkoły oraz objęcie go indywidualną terapią ukierunkowaną na nabycie umiejętności radzenia sobie z emocjami i prawidłową ich kontrolą. Na zakończenie V klasy szkoły podstawowej zachowanie K. D. (1) oceniono jako nieodpowiednie. Z większości przedmiotów szkolnych otrzymał ocenę dopuszczającą. Dalszy obowiązek szkolny K. D. (1) realizował w ramach nauczania indywidualnego, jednak pomimo tego zdarzało mu się nie przychodzić na ustalone zajęcia, bądź opuszczać je samowolnie wcześniej niż to wynikało z planu zajęć. Z uwagi na agresję słowną i fizyczną wobec rówieśników, obiady w szkolnej stołówce spożywał w innym czasie niż pozostali uczniowie.

Postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2015r. (sygn. akt: V Nkd 170/15) Sąd Rejonowy w B. ustalił, iż K. D. (1) dopuścił się w dniu 9 kwietnia 2015r. oraz w dniu 18 marca 2015r. czynów karalnych z art. 217 § 1 k.k. i z art. 157 § 2 k.k., a nadto jest osobą zdemoralizowaną z uwagi

na popełnienie w dniu 13 marca 2015 r. czynu karalnego z art.157§2 k.k. polegającego na popchnięciu 12-letniego kolegi, przewróceniu go na podłogę i biciu po głowie. W trakcie postępowania o sygnaturze V Nkd 170/15 ustalono również, że K. D. (1) nie przestrzega zasad obowiązujących w szkole (przeszkadza w prowadzeniu lekcji, odmawia pisania sprawdzianów, krzyczy, rzuca po klasie długopisami i papierowymi samolotami, chodzi po klasie w trakcie lekcji), jest agresywny wobec rówieśników oraz wulgarny w stosunku do nauczycieli. Z uwagi na powyższe, Sąd zobowiązał K. D. (1) do kontynuowania nauki oraz uczestniczenia w terapii psychologicznej i psychiatrycznej.

W opinii I O. Zespołu (...) w B. z dnia 24 listopada 2016r. stwierdzono, że osobowość niemal 15-letniego wówczas K. D. (1) (w dniu badania miał ukończone 14 lat i 9 miesięcy) kształtuje się nieprawidłowo, gdyż jest on impulsywny, a nadto nie potrafi panować nad swoimi emocjami i zachowaniami. K. D. (1) zaczął przejawiać zachowania świadczące o rozpoczęciu procesu demoralizacji, z powodu którego zalecono poddanie go nadzorowi

kuratora sądowego. W dalszym ciągu zalecono kontynuowanie indywidualnego nauczania oraz wdrożenie leczenia psychiatrycznego i psychoterapeutycznego poszerzonego o socjoterapię. Będąc uczniem I klasy gimnazjum K. D. (1) otrzymał na I semestr naganną ocenę z zachowania, a nadto zdobył ocenę niedostateczną z matematyki i ocenę dopuszczającą z chemii. Z pozostałych przedmiotów – z uwagi na ilość opuszczonych godzin lekcyjnych – w ogóle nie był klasyfikowany.

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2017r. Sąd Rejonowy w B. (sygn. akt: V Nkd 66/16) uznał, że nieletni K. D. (1) wykazuje przejawy demoralizacji i zastosował wobec niego środek wychowawczy w postaci nadzoru kuratora sądowego. K. D. (1) w dalszym ciągu nie przestrzegał jednak obowiązujących w szkole zasad, był agresywny wobec rówieśników, nie uczęszczał regularnie na zajęcia szkolne (był nieklasyfikowany z biologii, uzyskał cztery oceny niedostateczne na semestr i naganną ocenę z zachowania), a nadto palił papierosy i nie wykonywał poleceń babci. K. D. (1) nie tylko nie miał oporów w używaniu

wulgarnego słownictwa, ale również zachowywał się agresywnie (w dniu 25 października 2010r. w obecności pracownika socjalnego groził swojemu dziadkowi sczorykiem) i niszczył drzwi oraz sprzęty stanowiące wyposażenie mieszkania zajmowanego wspólnie z dziadkami (w styczniu 2016r. miała miejsce interwencja Policji). Wulgarnie i agresywne zachowania K. D. (1) przejawiał nie tylko względem swoich dziadków D. i K. D. (2) oraz swoich rówieśników i nauczycieli, ale nawet w stosunku do kuratorów przeprowadzających kolejne wywiady środowiskowe.

Z uwagi na brak poprawy w zachowaniu K. D. (1) (przede wszystkim dalsze zaniechanie obowiązku szkolnego i nieuzyskanie klasyfikacji do następnej klasy) i jego brak współpracy z kuratorem sądowym, na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 2 listopada 2017r. (sygn. akt: V Nkd 257/17) na czas postępowania umieszczono go w (...) Ośrodku (...) w D..

Początkowo K. D. (1) nie akceptował pobytu w ośrodku, z czasem jego zachowanie uległo nieznacznej poprawie. Niemniej jednak nawet w trakcie badań przez biegłych

przeprowadzanych do postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym w B. pod sygnaturą V Nkd 199/19, K. D. (1) nie potrafił zapanować nad emocjami, przejawiając nie tylko zachowania impulsywne, ale i agresywne. Nieletni samowolnie opuścił badanie, powróciwszy na nie dopiero po prośbach ze strony babci i biegłych, przy czym po powrocie na badanie ostentacyjnie słuchał muzyki ze swojego telefonu, ignorując kierowane do niego polecenia i wulgarnie reagując na prośby swojej babci D. D. (1) o właściwe zachowanie. Pomimo podejmowanych starań, D. i K. D. (2) nie byli w stanie zagwarantować swojemu wnukowi właściwej opieki.

Postanowieniem z dnia 9 października 2018r. Sąd Rejonowy w B. (sygn. akt: V Nkd 257/17) orzekł o umieszczeniu K. D. (1) w (...) Ośrodku (...) w D.. Sąd uwzględnił bowiem fakt, iż osobowość K. D. (1) w dalszym ciągu kształtowała się nieprawidłowo, postępując w kierunku osobowości dys socjalnej. W ocenie biegłych, K. D. (1) jest osobą, która nie liczy się z uczuciami i dobrem innych. Jawnie lekceważy on normy społeczne i prawne, wykazując

skłonność do agresji. Dodatkowo rozpoczął on nadużywanie alkoholu, nie porzucił palenia papierosów, a nadto zaczął zażywać narkotyki (w wieku 15 lat marihuanę, a w wieku 16 lat amfetaminę). Nauczanie indywidualne w przypadku K. D. (1) – wbrew intencjom pedagogów i opiniujących go lekarzy – przyczyniło się do utrwalenia patologicznych wzorców zachowań i nie pomogło mu w zdobyciu wykształcenia. Korzystając z przepustek K. D. (1) nigdy samodzielnie nie wracał do placówki w wyznaczonym terminie, co skutkowało doprowadzaniem go przez funkcjonariuszy Policji (w 2018r. miało to miejsce 5 razy, w 2019r. dwa razy). Z uwagi na postawę K. D. (1), sądowy kurator społeczny zawnioskował o zaprzestanie udzielania mu przepustek z (...) Ośrodka (...) w D. podkreślając, że w ich trakcie robi co chce, pali papierosy, włóczy się po mieście, nie licząc się przy tym z nikim i z niczym. K. D. (1) nie wykazywał skruchy odnośnie swojego niewłaściwego funkcjonowania – w tym notorycznych niepowrotów po urlopowaniach – podkreślając, jego zdaniem, pozytywne

<p>zmiany w swoim zachowaniu.</p> <p>Oskarżony jest osobą całkowicie bezkrytyczną wobec siebie, nieuznającą przy tym żadnych autorytetów, także autorytetów babci i dziadka. K. D. (1) nie przestrzega zasad współżycia społecznego, w sposób demonstracyjny lekceważy wszelkie wymagania, nakazy i zakazy, a przy tym nie potrafi panować nad swoimi emocjami i jest skłonny do zachowań impulsywnych oraz agresywnych. Pobyt K. D. (1) w (...) Ośrodku (...) w D. nie wpłynął pozytywnie na zahamowanie procesu jego demoralizacji.</p>			
<p>opinie pedagogów szkolnych wraz z wykazem ocen</p>	<p>k. 526, 530, 532, 534-535, 549, 561</p>		
<p>opinia Rodzinnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego w B.</p>	<p>k. 536-541</p>		
<p>opinia I Opiniodawczego Zespołu (...) w B.</p>	<p>k. 551-559</p>		
<p>kwestionariusz wywiadu środowiskowego</p>	<p>k. 435-437</p>		
<p>opinia o oskarżonym z (...) Ośrodka (...) w D.</p>	<p>k. 455-456</p>		

wywiad środowiskowy sporządzony przez kuratora zawodowego	k. 459-460		
opinie o oskarżonym sporządzone do spraw V. N. 199/19, V. N. 257/17	k. 461-469, 573-575, 576-580		
odpisy postanowień wydanych w sprawach V. N. 66/16, V. N. 257/17, V. N. 170/15	k. 470, 485, 492-493, 582		
karta czynności kuratora	k. 476-478		
wywiad środowiskowy sporządzony przez sądowego kuratora społecznego	k. 490-491		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	K. D. (1)	czyn przypisany w pkt.1. części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za <u>nieudowodnione</u> Sąd uznał twierdzenie oskarżonego co do: - przypadkowego jakoby uderzenia pokrzywdzonej B. P. przy wstawaniu	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k.793-797 w zw. z k.73-78, 84-86, 93-93v, 431-433	

z fotela („przez, można stwierdzić przypadek, zadziałałem na nieswoją korzyść, uderzyłem panią B. P. pięścią w polik i ona upadła. Bo jak wstawałem to biorę taki odruch”), zaprzeczenia na rozprawie celowemu uderzaniu pokrzywdzonej drzwiami (według twierdzeń na rozprawie miałoby do tego dojść tylko przypadkowo, gdyż pokrzywdzona swym ciałem blokowała otwarcie drzwi pokoju), zaprzeczenia pozostawienia pokrzywdzonej nagiej oraz zaprzeczenia faktowi duszenia pokrzywdzonej;

- wysokości kieszonkowego otrzymywanego od pokrzywdzonej (jakoby B. P. przekazywała mu kwoty po 200 – 300 złotych tygodniowo),

- rodzaju i ilości spożytego przed zdarzeniem będącym przedmiotem postępowania alkoholu (jakoby oskarżony wypił 0,5 l wódki oraz 5-6 piw);

- zażywania w dniu zdarzenia marihuany oraz podania mu przez jednego ze znajomych – wbrew jego woli – amfetaminy,

- zaproszenia go przez pokrzywdzoną B. P. z własnej inicjatywy celem przekazania mu pieniędzy w kwocie 60 złotych.

2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. D. (1)	Sąd dał wiarę oskarżonemu w zakresie, w jakim opisał swoją sytuację życiową, tj. wspólne zamieszkiwanie z dziadkami, pełnienie roli jego opiekuna prawnego przez babcię D. D. (1) oraz przebywanie w (...) Ośrodku (...) z powodu zaniedbywania obowiązku szkolnego. Bezsportnymi były także wyjaśnienia oskarżonego dotyczące utrzymywania towarzyskich stosunków z sąsiadką B. P. i jej córką I. P. oraz otrzymywania od pokrzywdzonej pieniędzy w ramach kieszonkowego z uwagi na darzenie go sympatią i traktowanie jak wnuka. Powyższe wyjaśnienia oskarżonego były konsekwentne, rzeczowe i korespondowały z zeznaniami I. P., jak również z treścią złożonych do akt opinii kuratorów i pedagogów szkolnych, dlatego też brak było podstaw do podważenia ich prawdziwości. Z kolei w świetle zeznań świadków M. O., A. D. i A. R. (2) bezsporną była	

okoliczność przebywania oskarżonego przed zdarzeniem na boisku szkolnym i spożywanie przez niego alkoholu w postaci piwa.

W odniesieniu do przebiegu zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania, w ocenie Sądu wiarygodnością odznaczały się wyjaśnienia K. D. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym, w których konsekwentnie wskazywał on, że pokrzywdzoną B. P. uderzał pięściami, jak i kopał ją po całym ciele (k. 76v, 85-85v) tj. po twarzy, brzuchu, nogach (k. 77, 85-85v). Jednocześnie oskarżony przyznał wówczas, że pokrzywdzoną zaatakował niejako dwa razy – pierwszy raz po odmówieniu przekazania mu pieniędzy, a drugi już po dokonaniu przez niego penetracji mieszkania i znalezieniu pieniędzy (k.76-77). Oskarżony wyjaśnił przy tym, iż za pierwszym razem pokrzywdzona straciła równowagę i upadając na podłogę, uderzyła się o ławę, wskutek czego musiał on przesunąć ją w stronę tapczanu, aby móc uderzać ją pięściami i kopać (k. 76v, 85-85v, 432), zaś przy drugim razie (gdy już zabrał znalezione w drugim pokoju pieniądze) poza

wymierzaniem pokrzywdzonej uderzeń pięściami oraz kopaniem jej, wykorzystał drzwi prowadzące do dużego pokoju, którymi uderzył ją w głowę, gdy ta próbowała wstać i wyjść na korytarz (k.77-77v). K. D. (1) wyraźnie zaznaczył, iż pokrzywdzona B. P. próbowała się przed nim bronić, prosząc aby zostawił ją w spokoju i tłumacząc, że nie ma pieniędzy, które mogłaby mu dać (k.85v). Fakt ujawnienia przez I. P. nagich zwłok pokrzywdzonej, oskarżony wytłumaczył wówczas tym, iż gdy pokrzywdzona broniła się, doszło do rozerwania jej koszuli nocnej, którą położył na ławie, kładąc jednocześnie na jej ciele różaniec (k.77-77v, 85v). Przedmiotowe wyjaśnienia oskarżony złożył w sposób spontaniczny, bez uprzedniego przemyślenia mogących spotkać go konsekwencji. Późniejsza próba wycofania się przez K. D. (1) z przedmiotowych wyjaśnień – podjęta na rozprawie głównej – i utrzymywanie, jakoby nie kopał on pokrzywdzonej, pierwsze uderzenie pokrzywdzonej w twarz miałoby nastąpić „przez przypadek” przy wstawaniu z fotela, a drzwiami uderzył ją jedynie przypadkowo, bądź wręcz „zahaczył ją” nimi (k. 793-794, 795,

796) świadczą w ocenie Sądu wyłącznie o celowym manipulowaniu przez oskarżonego ujawnionymi faktami, celem uzyskania jak najkorzystniejszego dla siebie rozstrzygnięcia. W tożsamy sposób należało ocenić deklaracje oskarżonego, w których starał się on umniejszać ilość zadanych pokrzywdzonej ciosów (k. 794) i to pomimo tego, że z opinii sądowo-lekarskiej, materiału pogładowego, czy nawet wcześniejszych jego wyjaśnień („Nie wiem ile było tych kopnięć i uderzeń. Mogło to trwać około trzech minut.” – k. 85v) jednoznacznie wynika, iż ilość ciosów, jakie B. P. otrzymała była znaczna (biegły D. Z. oceniając ich ilość na rozprawie wskazywał na +/- 50, zaś ich czas zadawania ocenił na nawet kilkanaście minut).

Niezależnie od powyższego, Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego w zakresie wysokości zabranych z mieszkania pokrzywdzonej pieniędzy w postaci 176 USD oraz 1.000 złotych, albowiem świadek I. P. potwierdziła je w złożonych zeznaniach. Bezspornymi były także wyjaśnienia oskarżonego dotyczące wymieniania zabranych z mieszkania pokrzywdzonej dolarów na polskie złote oraz wrzucenia do pojemnika Fundacji (...) kwoty

		<p>150 złotych, albowiem powyższe okoliczności w całości potwierdziła w swoich zeznaniach świadek R. J.. Sąd uwzględnił również relację oskarżonego co do odwiedzin po zdarzeniu swojej matki M. B..</p>
<p>zeznania świadka I. P.</p>	<p>Istotnym dowodem okazały się zeznania I. P., która na podstawie zarówno posiadanej wiedzy, jak i własnych obserwacji w sposób szczegółowy, spójny i logiczny opisała nie tylko okoliczności dotyczące sytuacji życiowej oskarżonego i jego relacji z B. P., ale także okoliczności związane ze znalezieniem ciała pokrzywdzonej i stanem mieszkania bezpośrednio po zdarzeniu. W pełni wiarygodne były dla Sądu zeznania I. P., w których potwierdziła ona borykanie się przez K. D. (1) z problemami szkolnymi skutkującymi umieszczeniem go w (...) Ośrodku (...) oraz utrzymywaniem przez niego z B. P. towarzyskich relacji. Świadek podkreśliła, że pokrzywdzona traktowała oskarżonego jak własnego wnuka, zwracała się do niego zdrobniale ((...)) oraz dawała mu kieszonkowe w wysokości 10 – 20 złotych tygodniowo, co korelowało z wysokością nauczycielskiej emerytury</p>	

B. P.. Treść zeznań
I. P. jednoznacznie wskazywała też na to, iż pokrzywdzona B. P. ufała oskarżonemu K. D. (1), przez co nie miała żadnych podstaw ku temu, aby obawiać się czegokolwiek z jego strony. Na wiarę zasługiwały także zeznania I. P. dotyczące okoliczności, w jakich odnalazła ciało pokrzywdzonej, zaobserwowanych u niej licznych obrażeń ciała (w szczególności na twarzy i głowie) oraz stanu mieszkania jednoznacznie wskazującego – z uwagi na panujący bałagan – na poszukiwanie w nim wartościowych przedmiotów. Przedmiotowa relacja świadka korespondowała ze znajdującymi się w aktach dokumentami w postaci protokołów oględzin, materiałów poglądowych oraz opinią sądowo-lekarską, jak również pośrednio z wyjaśnieniami oskarżonego, dlatego też należało uznać ją za wiarygodną. Z uwagi na powyższe, za niewątpliwe uznać należało również zeznania świadka odnośnie wysokości utraconych środków pieniężnych oraz miejsc, z których zostały one zabrane. Relacja I. P. korespondowała również z zeznaniami świadka B. K. w zakresie ujawnienia zakrwawionych ubrań oskarżonego, na których w wyniku

	<p>przeprowadzonych przez biegłych badań ujawniono materiał genetyczny pokrzywdzonej. Zeznania I. P. w połączeniu ze wskazanym osobowym i rzeczowym materiałem dowodowym umożliwiły szczegółowe odtworzenie stanu faktycznego niniejszej sprawy oraz ustalenie sprawstwa K. D. (1) za zarzucone mu przestępstwo.</p>	
zeznania świadka R. J.	<p>Zeznania R. J. oceniono jako w całości wiarygodne, albowiem na podstawie posiadanej bezpośrednio ze styczności z oskarżonym wiedzy opisała ona przebieg dokonanej przez niego transakcji polegającej na wymianie pieniędzy w postaci 176 USD na 654,72 złote, na potwierdzenie czego sporządziła dowód kupna-sprzedaży walut obcych nr (...). Treść zeznań świadka potwierdziła także fakt złożenia przez oskarżonego datku w kwocie 150,00 złotych na rzecz Fundacji (...) z pieniędzy uzyskanych w wyniku wymiany walut. Brak było podstaw do podważenia autentyczności zeznań R. J., albowiem przedstawiła ona w sposób szczegółowy, spójny i logiczny sytuację, w której wzięła osobiście udział, a jej słowa potwierdził – poza częściowo wiarygodnymi wyjaśnieniami</p>	

	oskarżonego – również dokument w postaci dowodu kupna-sprzedaży walut obcych nr (...).	
zeznania świadka S. C. (k. 305-307, 774-776)	<p>Zeznania S. C. uznano za wiarygodne w zakresie, w jakim potwierdziła okoliczności dotyczące problemów oskarżonego ze szkołą oraz jego skłonność do niewłaściwych zachowań przejawiających się w udziale w bójkach i nadużywaniem alkoholu. S. C. wprost zeznała, że oskarżony działa impulsywnie i nie zastanawia się nad mogącymi wyniknąć z jego zachowania konsekwencjami. Relacja świadka korespondowała ze złożonymi do akt opiniami dotyczącymi K. D. (1), które jednoznacznie wskazują na nieprawidłowe rozwijanie się osobowości oskarżonego, który zamiast wyciągać wnioski z poprzednich nieprawidłowych zachowań, powiela je, będąc jednocześnie z nich dumny. O przebiegu zdarzenia będącego przedmiotem postępowania S. C. nie posiadała żadnej wiedzy.</p>	
zeznania świadka M. O. (k.351-353), zeznania świadka A. D. (k.355-356), zeznania świadka A. R. (2) (k.358-360)	<p>W poczet wiarygodnego materiału dowodowego włączono zeznania M. O. dotyczące wychowywania oskarżonego przez babcię oraz zaniedbywania przez niego obowiązku</p>	

	<p>szkolnego, które skutkowało umieszczeniem go w ośrodku wychowawczym. Bezsprzeczne były także zeznania M. O., A. D. i A. R. (2), w których potwierdzili spotkanie z oskarżonym w dniu 13 lipca 2019r. na szkolnym boisku w godzinach popołudniowych, w trakcie którego – jak wskazał M. K. D. spożywał alkohol w postaci piwa. O przebiegu zdarzenia świadkowie nie posiadali wiedzy, dlatego też ich zeznania nie miały wpływu na wydane w sprawie rozstrzygnięcie.</p>	
<p>zeznania świadka B. K. (k.600-601)</p>	<p>Sąd pomocniczo wykorzystał dla zrekonstruowania stanu faktycznego zeznania funkcjonariusza Policji B. K., który opisał przebieg czynności podjętych zarówno na miejscu zdarzenia, jak i względem oskarżonego po uzyskaniu zawiadomienia o śmierci pokrzywdzonej B. P.. Zeznania B. K. korespondowały ze złożonymi do akt notatkami urzędowymi oraz protokołami, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności tym bardziej, że świadek jako osoba obca dla stron niniejszego postępowania nie miał powodów, aby celowo zeznawać na</p>	

	korzyść, bądź niekorzyść którejkolwiek z nich.	
opinie sądowo-lekarskie (k.344-346, 622-624, 853-854)	Sąd uznał przedmiotowe dowody za w całości wiarygodne i przydatne dla poczynienia kompletnych ustaleń nie tylko w zakresie rodzaju doznanych przez pokrzywdzoną B. P. obrażeń ciała oraz mechanizmu ich powstania, ale również dla ustalenia zakresu oraz rodzaju obrażeń ujawnionych u oskarżonego K. D. (1), a także mechanizmu i czasu ich powstania. Podkreślenia wymaga w szczególności pełna przydatność dla poczynienia ustaleń faktycznych opinii biegłego lekarza (...) dotyczącej charakteru obrażeń ciała odniesionych przez pokrzywdzoną B. P. i ich skutków oraz mechanizmu ich powstania. Pisemna opinia w tym zakresie została uszczegółowiona przez biegłego podczas przesłuchania na rozprawie 27 sierpnia 2020r.. Opinia ta cechowała się rzeczowością, jasnością i spójnością, uwzględniała ona całokształt materiału dowodowego. Opinia ta pozwoliła nie tylko na ustalenie, jakich dokładnie obrażeń ciała doznała pokrzywdzona, ale również jaki był mechanizm ich powstania.	

	<p>Dodatkowo opinia ta była przydatna dla ustalenia, że działania podjęte przez oskarżonego względem B. P., a polegające na zadawaniu jej aż kilkudziesięciu ciosów, kopaniu w różne części ciała, uderzanie głowy pokrzywdzonej drzwiami, uwzględniając lokalizację i rozległość opisywanych obrażeń cechowały się szczególnym okrucieństwem.</p>	
<p>opinia sądowo- psychiatryczna (k.597-598, 807-808)</p>	<p>Sąd uznał przedmiotową opinię za pełnowartościowy dowód, albowiem była ona jasna, spójna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności, a nadto w sposób wyczerpujący opisała poddane opiniowaniu zagadnienia. Opierając się na posiadanej przez biegłych specjalistycznej wiedzy z zakresu psychiatrii możliwym było ustalenie nie tylko stanu poczytalności oskarżonego K. D. (1) w chwili czynu, ale również możliwości popełnienia przez niego zarzuconego mu w akcie oskarżenia czynu z uwagi na występowanie u niego osobowości nieprawidłowej. Biegli podkreślili, że osobowość nieprawidłowa nie jest uznawana za chorobę psychiczną ponieważ stanowi jedynie konstrukt cech osobowościowych charakteryzujący się obniżonym krytycyzmem</p>	

	wobec własnych zachowań, brakiem poczucia odpowiedzialności za swoje czyny.	
opinie z kryminalistycznych badań biologii i genetyki sądowej (k.370-381, 382-395)	Sąd uznał przedmiotowe opinie za pełnowartościowe dowody, albowiem były one jasne, spójne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności, a nadto w sposób wyczerpujący opisały poddane opiniowaniu zagadnienia. Opierając się na posiadanej przez biegłych specjalistycznej wiedzy z zakresu biologii i genetyki sądowej możliwym było ustalenie, że na powierzchni zabezpieczonych ubrań oskarżonego znajdowało się DNA pokrzywdzonej B. P..	
	<p><u>Dokumenty w postaci:</u></p> <p>karta konsultacji (k.3); protokół zatrzymania oskarżonego (k.5); protokół dot. stwierdzenia tożsamości (k.7); protokół przebiegu badania stanu trzeźwości (k.8); protokół przeszukania oskarżonego i jego odzieży (k.13-15); protokół oględzin miejsca zamieszkania oskarżonego (k.16-18); protokół oględzin oskarżonego (k.24-25); protokół oględzin ubrań oskarżonego (k.27-29); protokoły oględzin miejsca zdarzenia (k.33-37,</p>	

96-97); protokoły zatrzymania rzeczy (k.38-42, 258-260, 319-321, 338-340); dowód kupna-sprzedaży walut obcych nr (...) (k.43); protokół oględzin telefonu komórkowego oskarżonego (k.49-50); protokół użycia testera narkotykowego (k.51); protokoły oględzin (k.68-70, 261-263, 322-323); protokół pobrania materiału porównawczego (k.71); szkic sytuacyjny (k.79); karta informacyjna dot. stanu zdrowia oskarżonego (k.91); zaświadczenie lekarskie (k.92); oświadczenie (k.98); sprawozdanie z odczytu danych (k.99-101); materiał poglądowy (k.102-122, 123-170, 171-180, 182-201, 202-217, 218-232, 233-257, 264-274, 275, 312-316, 324-334); protokół oględzin zapisu z monitoringu wraz z płytami (k.364-368, 693, 762); opinie z kryminalistycznych badań biologii i genetyki sądowej (k.396-407, 408-412g); kwestionariusz wywiadu środowiskowego (k.435-437); protokół oględzin akt postępowań prowadzonych w sprawie oskarżonego (k.454); opinie o oskarżonym (k.455-456, 461-469, 488-489, 516-520, 529, 536-541, 544-546, 551-559, 564-567, 568-572, 573-575, 576-580, 581, 587-591,

596); wywiady środowiskowe (k.457-458, 459-460, 471, 486-487, 490-491, 494-495, 504, 505, 514, 522-523, 524-525, 527, 550, 560); odpisy postanowień wydanych w sprawach V. N. 66/16, V. N. 257/17, V. N. 170/15, V. N. 81/03, V. N. (...)/13, V. N. 910/14, V. N. 276/15 (k.470, 485, 492, 513, 521, 542, 564, 582, 584, 584); sprawozdanie z objęcia oskarżonego nadzorem kuratorskim (k.473-475); karty czynności kuratora (k.476-478, 481-482, 484, 512); opinie pedagogów szkolnych wraz z wykazem ocen (k.479-480, 497-500, 501-502, 503, 506, 507-510, 511, 526, 530, 532, 534-535, 549, 561); kserokopie świadectw szkolnych (k.483, 528, 531, 533, 547, 548); zaświadczenia z Wojewódzkiej Przychodni Zdrowia Psychicznego w B. (k.496, 562); opinia psychologiczna (k.543); orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego (k.592-595); sprawozdanie z badania na zawartość alkoholu etylowego (k.624), informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k.684)

Wymienione dokumenty Sąd uznał za wiarygodne, albowiem zostały one sporządzone przez właściwe organy, w granicach przysługujących im kompetencji oraz w formie przewidzianej

	<p>przez przepisy, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważenia ich autentyczności, czy też prawdziwości zawartych w nich twierdzeń. Dokumenty te nie były także kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron procesowych, zaś Sąd nie znalazł żadnego powodu, aby uczynić to z urzędu.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego K. D. (1)	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przypadkowego jakoby uderzenia pokrzywdzonej B. P. przy wstawaniu z fotela („przez, można stwierdzić przypadek, zadziałałem na nieswoją korzyść, uderzyłem panią B. P. pięścią w polik i ona upadła. Bo jak wstawałem to biorę taki odruch”), zaprzeczenia na rozprawie celowemu uderzaniu pokrzywdzonej drzwiami (według twierdzeń na rozprawie miałoby do tego dojść tylko przypadkowo, gdyż pokrzywdzona swym 	

ciałem blokowała otwarcie drzwi pokoju, zaprzeczenia pozostawienia pokrzywdzonej nagiej oraz zaprzeczenia faktowi duszenia pokrzywdzonej – te wyjaśnienia oskarżonego cechowała niespójność wewnętrzna (oskarżony „wycofał się” z części swych wcześniejszych wyjaśnień, jednakże nie potrafił wytłumaczyć racjonalnie powodów tegoż), częściowo nielogiczne a przede wszystkim sprzeczne ze stwierdzonymi obrażeniami ciała pokrzywdzonej B. P. i mechanizmem ich powstania, które zostały ustalone na podstawie w pełni wiarygodnej opinii biegłego lekarza medycyny sądowej;

- rodzaju i ilości spożytego przed zdarzeniem będącym przedmiotem postępowania alkoholu (jakoby oskarżony wypił 0,5 l wódki oraz 5-6 piw) - albowiem z jednoznacznych zeznań świadka M. O. wynikało, iż oskarżony pił jedynie piwo, nie zaś piwo i wódkę, a nadto wyniki uzyskane na podstawie przeprowadzonego badania stanu trzeźwości wykluczają ilość spożytego alkoholu deklarowaną przez niego w złożonych wyjaśnieniach (0,5 l wódki oraz 5-6 piw);

- zażywania w dniu zdarzenia marihuany oraz podania mu przez jednego ze znajomych amfetaminy, albowiem przeprowadzone badanie wykluczyło obecność w jego organizmie jakichkolwiek środków odurzających i substancji psychotropowych;

- zaproszenia go przez pokrzywdzoną B. P. z własnej inicjatywy celem przekazania mu pieniędzy w kwocie 60 złotych – zasady logicznego rozumowania wskazują, że gdyby rzeczywiście tak było, wówczas oskarżony – tak jak to miało miejsce do tej pory – otrzymałby te pieniądze, a pokrzywdzona nie odmówiłaby ich wydania;

- wysokości kieszonkowego otrzymywanego od pokrzywdzonej (jakoby B. P. przekazywała mu kwoty po 200 – 300 złotych tygodniowo) - albowiem z zeznań I. P. (a więc osoby najlepiej zorientowanej w sytuacji majątkowej pokrzywdzonej) jednoznacznie wynikało, iż B. P. przekazywała mu kwoty po 10 – 20 złotych tygodniowo, nie zaś 200 – 300 złotych tygodniowo, jak wyjaśnił oskarżony przy czym uwzględniając wysokość nauczycielskiej emerytury B. P. twierdzenia

oskarżonego jawią się wręcz naiwne,

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego Sąd zwrócił również uwagę na fakt, iż przyznał on, że nie chciał udzielić B. P. pomocy ponieważ wiedział, iż może mieć problemy (k.793), a do łazienki pokrzywdzonej udał się celem umycia rąk i „zanieczyszczenia” odcisków palców (k.793). Pomimo częściowej rozbieżności w wyjaśnieniach oskarżonego składanych na poszczególnych etapach postępowania niezmiennym był fakt, iż w momencie odmowy przez pokrzywdzoną przekazania pieniędzy, K. D. (1) zaczął uderzać i kopać B. P. po całym ciele, a następnie dokonał penetracji jej mieszkania w celu znalezienia pieniędzy i wartościowych przedmiotów, zaś gdy już je znalazł, zamiast od razu opuścić miejsce zdarzenia, ponownie ją zaatakował. Utrzymywanie zatem przez oskarżonego, iż nie wiedział jak pomóc pokrzywdzonej, bądź że nie miał siły, aby wezwać pogotowie (k.794) uznać należało wyłącznie za przejaw przyjętej przez niego linii obrony ukierunkowanej na polepszenie jego sytuacji procesowej, która jednak nie zasługiwała w żadnej mierze na uwzględnienie.

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	pkt.1 części rozstrzygającej wyroku	K. D. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Okoliczności zaistniałego czynu, zarzuconego oskarżonemu w akcie oskarżenia, a także wnioski z przeprowadzonego postępowania dowodowego doprowadziły Sąd do uzasadnionego przyjęcia, że wina oskarżonego K. D. (1) nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości i została w pełni wykazana, a polega na tym, że w dniu 13 lipca 2019r. około godziny 22:00 w B. przy ul. (...) w mieszkaniu			

nr (...), zażądał od B. P. wydania pieniędzy, a następnie, po odmowie wydania pieniędzy przez pokrzywdzoną, działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia, ze szczególnym okrucieństwem oraz w związku z rozbojem dokonał zabójstwa B. P. w ten sposób, że wielokrotnie uderzał ją pięściami, kopał po całym ciele, uciskał na klatkę piersiową, uderzał głowę pokrzywdzonej drzwiami, w wyniku czego spowodował u niej liczne uszkodzenia ciała w postaci złamania mostka, obustronnego złamania żeber w odcinkach przednich, złamania kręgosłupa w odcinku szyjnym i piersiowym, licznych zasinień, a także otarcia naskórka zlokalizowane na całym ciele, w szczególności na twarzy, kończynach górnych w górnej części ud, a także na klatce piersiowej oraz liczne obrażeń wewnętrzne, których to obrażeń ciała następstwem była śmierć B. P., a jednocześnie zabrał z mieszkania w celu przywłaszczenia pieniądze w postaci 176 USD oraz 1.000 złotych, czym działał na szkodę I. P. tj. Sąd uznał oskarżonego winnego zbrodni z art.148§2 pkt 1 i 2 k.k. w zw. z art.280§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.. Pierwotnie oskarżony

stanął pod zarzutem popełnienia zbrodni z art.148§2 pkt 2 k.k. w zw. z art.280§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k., przy czym analizując dowody zgromadzone w sprawie, w szczególności po przesłuchaniu biegłego lekarza medycy sądowej D. Z. co do mechanizmu powstania obrażeń ciała B. P. Sąd doszedł do przekonania, iż kwalifikacja taka nie może się ostać i zasadne jest dokonanie jej zmiany przy uwzględnieniu ustalenia działania przez K. D. (1) ze szczególnym okrucieństwem.

Zabójstwo jest umyślnym pozbawieniem życia człowieka. W przepisie § 1 art. 148 k.k. opisany jest typ podstawowy przestępstwa, podczas gdy w § 2 i § 3 - stypizowane są zabójstwa kwalifikowane ze względu na wagę popełnionej zbrodni, szczególną motywację, sposób działania, skutek lub uprzednie skazanie sprawcy za zabójstwo. Zabójstwo jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest śmierć biologiczna, tzn. nieodwracalne ustanie czynności mózgu. Skutek może być spowodowany jakimkolwiek działaniem, ale także zaniechaniem, gdy sprawca miał szczególny obowiązek starań o zachowanie

zdrowia i życia ofiary. Strona podmiotowa czynu polegać może na obu formach umyślności tj. zarówno na zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Między zaś działaniem czy zaniechaniem sprawcy, a skutkiem w postaci zgonu, musi zachodzić związek przyczynowy.

Przechodząc do dalszych rozważań należy wskazać, że dla oceny strony podmiotowej zabójstwa konieczna jest analiza przesłanek przedmiotowych, zarówno sposobu działania sprawcy, w tym takich elementów, jak: rodzaj użytego narzędzia, ilość i siła zadanych ciosów, sposób skierowania działania przeciwko ośrodkom ważnym dla życia pokrzywdzonego, jak również istotna jest analiza od strony podmiotowej, czyli motywacji sprawcy, jego stosunków z pokrzywdzonym, a poprzedzających dokonanie zbrodni.

Przenosząc powyższe teoretyczne rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że oskarżony K. D. (1), podejmując działania zmierzające do pozbawienia życia B. P., działał z zamiarem bezpośrednim - doskonale zdawał sobie sprawę ze znaczenia

podejmowanego
względem pokrzywdzonej
działania i nieprzerwalnie
dążył do zrealizowania
zamierzonego skutku.
Zadając tak olbrzymią
ilość (według opinii
biegłego D. Z.
kilkadziesiąt, +/- 50)
ciosów pokrzywdzonej,
zadając je z dużą siłą (co
potwierdzało utrata przez
pokrzywdzoną zębów,
uszkodzenie położonej
głęboko w ciele człowieka
kreski jelit oraz trzykrotne
złamanie kręgosłupa),
ofierze nie mającej z
uwagi na swój podeszły
wiek praktycznie żadnych
możliwości obrony
(dysproporcja sprawności
fizycznej i sił pomiędzy
młodym, zdrowym, dobrze
zbudowanym i
wysportowanym
mężczyzną oraz kobietą
w tak podeszłym już
wieku jak B. P. jest
oczywista), kierując ciosy
w szczególności w okolice
głowy, szyi, twarzy, klatki
piersiowej (a więc atakując
tak bardzo ważne dla
życia każdego człowieka
organy), używając również
drzwi jako „narzędzia”
do zadawania ciosów
w głowę pokrzywdzonej,
oraz zadając jej ciosy
przez kilkanaście minut
i to również w czasie,
gdy oskarżony osiągnął już
swój cel i dokonał rabunku
środków pieniężnych, K.
D. (1) dał jasny i
jednoznaczny dowód na
to, że działał on z
zamiarem bezpośrednim
pozbawienia życia

pokrzywdzonej.

Dodatkowo tylko wspomnieć należy, iż w żadnym momencie swego bezprawnego działania względem pokrzywdzonej K. D. (1) nie zreflektował się i nie podjął jakichkolwiek kroków celem udzielenia pomocy cierpiącej pokrzywdzonej – mimo jej próśb. Wszystkie te okoliczności zdarzenia, w tym nieprawdopodobna wręcz ilość ciosów zadanych pokrzywdzonej z dużą siłą, wręcz zmasakrowanie jej ciała, a także czas trwania tegoż, uprawniało do stwierdzenia, że K. D. (1) wręcz pastwił się nad konającą B. P., katował ją, stąd też zdaniem Sądu wynika jego działanie ze szczególnym okrucieństwem.

Oskarżony nie reagował na prośby pokrzywdzonej o zaprzestanie bicia, wręcz przeciwnie, dalej atakował ją brutalnie i zadawał jej kolejne ciosy, co w sposób jednoznaczny świadczy o tym, że chciał pozbawić życia B. P. i dążył do tego ze szczególnym okrucieństwem.

Szczególnie okrutne bowiem w okolicznościach niniejszej sprawy są okoliczności zdarzenia, kontekst sytuacyjny i okoliczności podmiotowe, gdy K. D. (1) szczególnie brutalnie i nieustępliwie zaatakował kobietę w podeszłym wieku, która przez całe jego życie traktowała

go jak swego wnuka.
Kwalifikowana forma zabójstwa przewidziana w przepisie art.148§2 pkt 1 k.k. penalizuje więcej niż typowy sposób pozbawienia życia przez sprawcę, albowiem sposób szczególnie drastyczny, okrutny czy naganny. Często w orzecznictwie przywołuje się w tym przypadku działanie połączone z zadawaniem ofierze niepotrzebnych cierpień, torturowanie, dodatkowe upokorzenie czy maltretowanie: Określenie „ze szczególnym okrucieństwem” to określenie pojemne i złożone, w porównaniu do przypadku z art.148§1 k.k. oznacza więcej niż typowo naganny sposób pozbawienia życia innej osoby, chodzi więc o szczególnie drastyczny i brutalny sposób działania, powodowanie śmierci na raty, połączone z zadawaniem ofierze niepotrzebnych dodatkowych cierpień, torturowanie, maltretowanie, męczenie, zabicie w sposób okrutny. Sposób zabicia człowieka, w myśl tego przepisu wiąże się zatem z dodatkowymi cierpieniami, zbędnymi z punktu widzenia osiągnięcia skutku w postaci śmierci (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 19 września 2002r., sygn. akt II AKa 182/02, Prok.i Pr. 2003/3/27). Jednocześnie

„szczególnym okrucieństwem” zabójstwa jest zadawanie ofierze dodatkowych cierpień, bądź to psychicznych, bądź fizycznych, męczących ją i wykraczających ponad granice niezbędne do osiągnięcia skutku w postaci jej śmierci, co winno wynikać podmiotowo z nastawienia sprawcy. Zabójstwem szczególnie okrutnym jest więc takie umyślne dążenie sprawcy do spowodowania śmierci ofiary, które cechuje się działaniem rzadkim, nieprzeciętnym i zwracającym uwagę określonym elementem charakterystycznym. W niniejszej sprawie oskarżony zadawał pokrzywdzonej ciosy również wówczas, gdy ta nie stawiała żadnego oporu, nie była nawet już w stanie prosić go o litość, gdy osiągnął już swój cel rabunkowy i zabrał pieniądze z mieszkania. W ocenie Sądu swoim zachowaniem oskarżony dał wyraz najwyższej pogardy dla ludzkiego życia, doprowadzając B. P., od której doświadczył wiele dobrego w swym życiu, do niepotrzebnych i dodatkowych cierpień. Zachowanie oskarżonego wskazuje wręcz na to, że zadawanie kolejnych ciosów B. P. sprawiało mu przyjemność.

Reasumując, zmiana kwalifikacji prawnej na

kwalfikowany typ zabójstwa z art.148§2 pkt 1 k.k. w ocenie Sądu uzasadniona jest przede wszystkim agresywnym, nieobliczalnym i wyjątkowo brutalnym atakiem oskarżonego na B. P..

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwoliły również na poczynienie jednoznacznych ustaleń w zakresie dopuszczenia się przez K. D. (1) zarzuconego mu czynu zabronionego polegającego na zabiciu pokrzywdzonej B. P. w związku z rozbojem oraz dokonaniu kradzieży środków pieniężnych przy użyciu wobec niej przemocy. K. D. (1) po tym, jak pokrzywdzona odmówiła mu przekazania pieniędzy, zaatakował ją wielokrotnie uderzając ją, a następnie dokonał penetracji mieszkania, zabierając w celu przywłaszczenia odnalezione w sąsiednim pokoju pieniądze w postaci 176 USD oraz 1.000 złotych. Jednocześnie, już po zaboru tych środków pieniężnych, oskarżony widząc, że B. P. próbuje się podnieść, ponownie ją zaatakował, uderzając jej głową o drzwi oraz wielokrotnie uderzając ją pięściami i kopiąc po całym ciele. Wszystkie te okoliczności nakazywały przyjąć, że zachowanie oskarżonego wyczerpało

również znamiona określone w art.148§2 pkt 2 k.k. oraz art.280§1 k.k..

Zachowanie K. D. (1) względem B. P. doprowadziło do zgonu pokrzywdzonej, co jednoznacznie wynika ze sporządzonej w toku postępowania opinii sądowo-lekarskiej. Z punktu widzenia sądowo-lekarskiego należy bowiem wnioskować, że pomiędzy obrażeniami odniesionymi przez B. P. wskutek jej pobicia przez K. D. (1), a jej zgonem zachodzi bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy. Niewątpliwym pozostaje przy tym fakt, iż oskarżony atakując pokrzywdzoną i zadając jej uderzenia pięściami, kopiąc oraz uderzając jej głową o drzwi użył wobec niej przemocy w rozumieniu art. 280 § 1 k.k., jako że oddziaływał na nią w sposób bezpośredni i fizyczny (m.in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 1998 r., I KZP 22/98, OSNKW 1999 nr 1-2, poz. 2, str. 14; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 czerwca 2019 r., II AKa 137/19, OSA 2019 nr 9, poz. 15, str. 3). Jednocześnie podkreślić należy, iż o zrealizowaniu przez oskarżonego znamienia strony przedmiotowej zarzuconego mu czynu zabronionego świadczy fakt, iż zaatakował

on pokrzywdzoną niejako dwukrotnie – pierwszy raz z powodu odmówienia przekazania mu pieniędzy, drugi zaś w obliczu odzyskania przez nią przytomności oraz podjęcia próby podniesienia się z podłogi i opuszczenia pokoju, co dla K. D. (1) niewątpliwie stanowiło realne zagrożenie ujawnienia dokonanej przez niego kradzieży środków pieniężnych. Oskarżony chcąc wyeliminować owo zagrożenie, ponownie zaatakował pokrzywdzoną. Tym samym należało przyjąć, iż dopuszczenie się przez K. D. (1) zabójstwa B. P. było swoistym „środkiem” nie tylko dla osiągnięcia celu w postaci zdobycia pieniędzy, ale również dla pozbycia się świadka tej kradzieży. Powyższe uzasadnia z kolei przyjęcie, iż pomiędzy poszczególnymi czynami oskarżonego wystąpił związek funkcjonalny w wymiarze podmiotowo-przedmiotowym, co znalazło wyraz w przyjętej kwalifikacji prawnej.

K. D. (1) podejmując działania zmierzające do pozbawienia życia pokrzywdzonej działał z zamiarem bezpośrednim – doskonale zdawał sobie sprawę (pomimo znajdowania się pod wpływem alkoholu oraz borykania się z

nieprawidłowo kształtując się osobowością) ze znaczenia podejmowanego względem pokrzywdzonej działania i nieprzerwanie dążył do zrealizowania zamierzonego skutku. Towarzyszący oskarżonemu zamiar miał przy tym charakter kierunkowy (dolus directus coloratus), albowiem K. D. (1) działał w celu dokonania zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy należących do B. P.. W ramach wiarygodnej części wyjaśnień oskarżony wskazał zresztą, że zaatakował pokrzywdzoną bezpośrednio po tym, jak odmówiła mu przekazania żądanych przez niego pieniędzy. Za przyjętym charakterem zamiaru K. D. (1) świadczy fakt, iż wykorzystał on posiadaną nad B. P. przewagę siły fizycznej, zadając jej wielokrotnie uderzenia nie tylko pięściami, ale nadto kopiąc ją po całym ciele oraz uderzając kilkukrotnie jej głową o drzwi. Jednocześnie oskarżony pozostał całkowicie obojętny na kierowane pod jego adresem prośby pokrzywdzonej o to, aby zostawił ją w spokoju, jak również czynione przez nią zapewnienia, iż nie posiada ona pieniędzy, które mogłaby mu przekazać. Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w

tym przede wszystkim opinii sądowo-lekarskiej oraz materiału pogładowego nie pozostawia żadnych wątpliwości, iż K. D. (1) chciał pozbawić życia pokrzywdzoną, o czym świadczy nie tylko ilość zadanych jej uderzeń (przede wszystkim w głowę, która jest szczególnie wrażliwą częścią ludzkiego ciała, a przez to podatną na urazy), ale również fakt dwukrotnego jej zaatakowania oraz zaniechania udzielenia jej pomocy chociażby poprzez wezwanie pogotowia ratunkowego.

Oczywiście ustalenie umyślności jako znamienia strony podmiotowej czynu przypisanego oskarżonemu nie przesądzało jeszcze o winie K. D. (1), a dopiero ją warunkowało (vide: J. Z., „Karygodność i wina jako przesłanki odpowiedzialności, Prokuratura i Prawo 1998/6). W niniejszej jednak sprawie została spełniona także druga z pozytywnych przesłanek przypisania winy oskarżonemu, tj. ukończenie przez niego odpowiedniego wieku, a nie zachodziła żadna z negatywnych przesłanek przypisania jej winy (okoliczności wyłączających winę).

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. D. (1)	pkt.1 części rozstrzygającej wyroku	pkt.1 części rozstrzygającej wyroku	Miarkując okoliczności dotyczące wymiaru kary wobec oskarżonego K. D. (1) Sąd zważył, że podstawowym kryterium orzekania kary w ramach

prewencji indywidualnej jest zgodnie z art. 53 k.k. przede wszystkim osobowość sprawcy, a w szczególności stopień jego zawinienia, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu, a także relacja między charakterem popełnionego przez niego czynu, a potrzebami w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodnie jednak z art.54§1 k.k. wymierzając karę nieletniemu albo młodocianemu (a taki status przysługiwał oskarżonemu K. D. (1)), Sąd kieruje się przede wszystkim tym, aby sprawcę wychować. Prymat tej dyrektywy nie jest jednak równoznaczny z obowiązkiem łagodnego potraktowania oskarżonego. Bynajmniej kara łagodna nie zawsze bowiem najlepiej spełnia funkcję wychowawczą względem sprawcy.

W niniejszej sprawie Sąd mógłby wymierzyć oskarżonemu K. D. (1) karę pozbawienia wolności w granicach od 12 do 15 lat pozbawienia wolności albo karę 25 lat pozbawienia wolności (z uwagi na art.54§2 k.k.).

Za okoliczności łagodzące
względem oskarżonego
uznano:

- uprzednią niekaralność oskarżonego, niemniej z uwagi na wiek K. D. (1) nie należało tej okoliczności nadawać szczególnie wysokiego znaczenia;
- złożenie częściowo wiarygodnych wyjaśnień;
- przeproszenie obecnej na sali rozpraw córki pokrzywdzonej B. P. - działającej w charakterze oskarżycielki posiłkowej I. P., aczkolwiek sposób uczynienia tego świadczy o dość instrumentalnym potraktowaniu tego przez oskarżonego.

Za okoliczności
obciążające uznano:

- wyczerpanie znamion określonych w kilku przepisach ustawy karnej;
- błahy powód działania oskarżonego, motyw zbrodni (rabunkowy),
- fakt, że oskarżony dopuścił się zbrodni wobec osoby, która przez całe jego życie była osobą mu pomocną, traktowała go jak wnuka,
- szczególnie brutalny, drastyczny i rozciągnięty w czasie, nieustępliwy sposób działania oskarżonego ze szczególnym okrucieństwem,

świadczący wręcz o katowaniu B. P., niereagowanie na prośby i błagania pokrzywdzonej o litość, atak na pokrzywdzoną bez wcześniejszej kłótni, bez jakiegokolwiek zachowania pokrzywdzonej, które rzeczywiście mogłoby wywołać agresję u K. D. (1),

- fakt, że oskarżony przypisanej mu zbrodni dopuścił się działając w zamiarze bezpośrednim, co wskazuje na zdecydowanie wyższy stopień jego zawinienia, niż w przypadku czynu działanego w zamiarze ewentualnym,

- okoliczności popełnienia czynu oraz zachowanie się oskarżonego podczas zdarzenia, nieustępliwość, zaciekłość, a także jego zachowanie po popełnieniu przestępstwa (jak chociażby wymiana zrabowanych dolarów na złotówki).

Zastanawiając się nad wymiarem kary K. D. (1) za dokonaną przez niego zbrodnię uwzględnić należało również okoliczności związane z jego dotychczasowym funkcjonowaniem w środowisku rodzinnym i szkolnym, jak również jego stosunek do pokrzywdzonej (zob. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 czerwca

2013 r., II AKa 88/13, Lex nr 1331049). Przypomnieć należy, że pomimo umieszczenia oskarżonego w (...) Ośrodku (...) w D., objęcia go indywidualnym programem nauczania, czy wdrożenia terapii psychologicznej i psychiatrycznej, proces demoralizacji K. D. (1) oraz rozwijania się u niego osobowości nieprawidłowej w kierunku osobowości dyssocjalnej systematycznie się pogłębiał. K. D. (1) w zasadzie na żadnym etapie swojego dotychczasowego życia nie wykazał dobrej woli podjęcia współpracy z pedagogami, kuratorami, lekarzami, a nawet z babcią i dziadkiem (a więc osobami dla niego najbliższymi) w kierunku zmiany swojego zachowania na lepsze. Oskarżony nie tylko nie wywiązywał się z obowiązku szkolnego, ale coraz częściej zachowywał się wulgarnie i agresywnie, sięgając przy tym po używki w postaci papierosów, alkoholu i narkotyków. O braku po stronie oskarżonego jakiegokolwiek refleksji nad dotychczasowym postępowaniem świadczy również fakt, iż z każdej przepustki udzielanej mu w trakcie pobytu w (...) Ośrodku (...) w D. był przymusowo doprowadzany przez funkcjonariuszy Policji i to po wyznaczonym

mu każdorazowo terminie powrotu. Oskarżony K. D. (1) pozostaje wobec siebie całkowicie bezkrytyczny, nie uznaje żadnych autorytetów, nie przestrzega zasad współżycia społecznego, ani norm społecznych i prawnych, demonstracyjnie lekceważąc przy tym wszelkie wymagania, nakazy i zakazy. Pomimo osiągnięcia pełnoletności oskarżony nie potrafi panować nad swoimi emocjami, jest impulsywny i skłonny do coraz większej agresji, czego najjaskrawszym dowodem jest zakres zadanych pokrzywdzonej w dniu 13 lipca 2019r. obrażeń. Na uwzględnienie zasługiwał wreszcie fakt, iż oskarżony wykorzystał zaufanie jakim darzyła go pokrzywdzona, co skutkowało nie tylko wpuszczeniem go do mieszkania nr (...), ale także całkowitym uśpieniem czujności B. P., która z uwagi na długoletnią z nim znajomość nie miała najmniejszych nawet podstaw ku temu, aby przypuszczać, iż może grozić jej niebezpieczeństwo. K. D. (1) pozostał całkowicie obojętny nie tylko na sympatię ze strony pokrzywdzonej oraz pomoc, jakiej udzieliła mu do tej pory, traktując go w zasadzie jak swojego

własnego wnuka, ale również fakt, iż była ona osobą w bardzo podeszłym wieku, a zatem osobą, która przez wzgląd na swój wiek i wynikającą z niego słabość fizyczną nie była w stanie mu się przeciwstawić.

Wszystkie te okoliczności skutkowały uznaniem, iż tylko kara 25 lat pozbawienia wolności jest w stanie spełnić w stosunku do oskarżonego ustawowe cele kary oraz wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego. K. D. (1), pomimo młodego wieku, jest osobą w niezwykle wysokim stopniu zdemoralizowaną i wymagającą – z uwagi na kształtowanie się jego osobowości w sposób nieprawidłowy w kierunku osobowości dys socjalnej – długotrwałego procesu resocjalizacji w warunkach izolacji penitencjarnej.

Reasumując, zdaniem Sądu, kara 25 lat pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą, nie przekraczającą stopnia winy oskarżonego, ani też społecznej szkodliwości jego czynu. W tym wymiarze kara bezwzględnie pozbawienia wolności ma również szansę spełniać swoje funkcje w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej, a przede wszystkim – rolę wychowawczą wobec

			oskarżonego. Dla K. d. winna być skuteczną przestrożą na przyszłość, natomiast dla opinii publicznej wyraźnym sygnałem, że działania jakich się podjął K. D. (1) dokonując brutalnej zbrodni, spotykają się ze stanowczą reakcją wymiaru sprawiedliwości.
K. D. (1)	pkt.2 części rozstrzygającej wyroku	pkt.2 części rozstrzygającej wyroku	Na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w niniejszej sprawie od chwili zatrzymania tj. od godziny 2:40 dnia 14 lipca 2019 r.
K. D. (1)	pkt.3 części rozstrzygającej wyroku	pkt.3 części rozstrzygającej wyroku	Wobec wniosku złożonego przez Prokuratora tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę Sąd zasądził na rzecz córki zmarłej pokrzywdzonej B. P. – oskarżycielki posiłkowej I. P. kwotę 10.000 zł. Oczywistym jest, że żadna kwota nie jest w stanie zrekompensować krzywdy doznanej przez osobę, która znajduje nagie ciało, bestialsko zabitej swej matki. Z całą pewnością kwota 10.000 złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia jedynie symbolicznie może zrekompensować część doznanej krzywdy – również w sytuacji gdy możliwości wyegzekwowania jej od

			oskarżonego jawią się czysto iluzorycznie.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
pkt.4 części rozstrzygającej wyroku	Podstawę zwolnienia oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych stanowiło uznanie, że ich poniesienie byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na wymierzenie mu kary 25 lat pozbawienia wolności.		

7. Podpis	
Poznań, dnia 28 września 2020r. SSO Tomasz Borowczak (spr.) SSO Dorota Biernikowicz	

ZARZĄDZENIE

1. proszę odnotować w kontrolce uzasadnień (z uwzględnieniem mojego urlopu wypoczynkowego w dniach 10, 15, 17, 22, 24 września 2020r.)
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego z urzędu -
adw. M. G.
3. przedłożyć z apelacją lub za 14 dni od doręczenia

Poznań, dnia 28 września 2020r.

SSO Tomasz Borowczak